

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۴ می ۲۰۲۰

تقرر "عبدالله" به حیث رئیس "شورای عالی مصالحه" یعنی "پهن کردن فرش قرمز برای آمدن "طالب"

۲

یکشنبه - ۱۴ ثور ۱۳۹۹ - کابل:

به ادامه گذشته:

در قسمت اول این نگاشته، تذکار دادیم که علی رغم شناخت از ظرفیت قیاس ناپذیر سازشکاری، معامله گری، خود و میهن فروشی "عبدالله عبدالمود" و حساسیت "غنی احمدزی" در تعیین نمایندگان و مذاکره کنندگان که ظاهراً دو قطب مطلقاً متناقض را نشان می دهد، چه چیز باعث شده است، که طرح تقرر "عبدالمود" به حیث رئیس "شورای عالی مصالحه" از جانب "غنی احمدزی" به میدان انداخته می شود. در این قسمت خواهم کوشید تا نقطه نظرات خودم را در زمینه خدمت شما خوانندگان عزیز، تقدیم بدارم:

تا جایی که از مطالعه سیاست های امریکا و هماهنگی آن با سیاست های ارگ بر می آید، می توان نوشت که این انتخاب بسیار آگاهانه، هدفمند و به توافق کامل بین ارگ و مقامات امریکائی عمدتاً به دودلیل صورت گرفته است:

۱- نخستین دلیل، تصمیم قاطعی است که امپریالیسم در زمینه سپردن حاکمیت به طالب گرفته است. یعنی در حالی که امپریالیسم امریکا و "غنی احمدزی" -علی رغم سر و صدا های ظاهری اش-، مصمم اند تا افغانستان را دو دسته به طالب پیشکش نمایند، می باید کس و کسانی را جهت پیشبرد مذاکرات صلح بین دولت نشانده و طالب انتخاب نمایند، که آن افراد نه تنها هیچ نوع معضلی به وجود نیاورند و به کار شکنی فکر ننمایند، بلکه شخصاً حاضر باشند در ازای یک شکم نان و حتا "یک دهن نسوار" تمام افغانستان را به قباله طرف دیگر در آورند.

تجربه نشان داده است که در مقطع کنونی در افغانستان، هرچند از قدوم نا میمون استعمار و ارتجاع، طیف عناصر معامله گر، خاین و وطنفروش در افغانستان سیر صعودی را می بینیم، با آنهم آدمی در حد و اندازه "عبدالله عبدالمود" نه تنها فعلاً وجود ندارد، بلکه با در نظر داشت برخی از مشخصات "عبدالمود" در زمینه و ظرفیت قیاس ناپذیر وطنفروشی اش، احتمال این که در آینده های نزدیک کسی بتواند با وی همسری نماید، نیز وجود ندارد؛ امپریالیسم امریکا و ارگ بسیار آگاهانه تصمیم گرفته اند تا سکان تسلیم افغانستان را به دستان آلوده به خون و خیانت "عبدالمود" بسپارند.

آنها یعنی امپریالیسم و ارگ مطمئن هستند که "عبدالمود" به حیث رئیس تام الاختیار پروسه، در کمترین فاصله زمانی در ازای امتیازات چندی برای خودش و احیاناً تنی چند از احبابش، فرش قرمز سر راه طالب پهن نموده، آنها را تا رسیدن به ارگ همراهی خواهد نمود.

۲- دومین دلیل و یا حسنی که انتخاب "عبدالمود" در رأس روند مذاکره با طالب و در کل پروسه مصالحه دارد، این است که با انتخاب "عبدالمود"، یعنی یک فرد از جمع آنهایی که حین دوران حاکمیت اول طالب بر افغانستان، ظاهراً در کسوت مخالف طالب ابراز وجود نموده بود، انتخاب آموزش بدان معناست که نه تنها طالب با دولت دست نشانده، می خواهد مصالحه نماید بلکه در عمل با جناح رقیب مسلحی که سالها با هم دست به گریبان بودند نیز مصالحه کرده بر جنگ نقطه پایان می گذارند.

چنین سیاستی، که انجام خواست خود، به وسیله رقیب قدرت است در تاریخ دیپلماسی جهان که نه جدید است و نه هم معهود و محدود، به تجربه ثابت ساخته است، که بیشترین دستاورد را می تواند برای گردانندگان اصلی روند بار بیاورد و همزمان احتمال مقاومت رقباء را نیز عملاً از بین ببرد.

۳- احتمال این که در این انتخاب از یک جانب امتناع طالب از مذاکره با جواسیس تکنوکرات در نظر گرفته شده باشد و از جانب دیگر با سپردن چوکی "خلیلی" که به قیمت خیانت به جنبش "روشنائی" و فروش آن به ارگ، به دست آورده بود، "غنی احمدزی" خواسته باشد هم دل طالبان را به دست بیاورد و هم تضاد درونی بین به اصطلاح تیم "ثبات و همگرایی" مربوط به "عبدالمود" را تشدید نماید، نیز نمی تواند منتفی باشد.

هموطنان گرامی!

"غنی احمدزی" و امپریالیسم به هر نیت و قصدی که "عبدالمود" را بدین کار انتخاب نموده باشند، تقرر وی در چنان مقامی نتیجه مشخص و ثابتی را در قبال خواهد داشت. نتیجه پهن کردن فرش قرمز جهت آمدن طالب. در نتیجه تمام آنهایی که فکر می کنند می توانند با حاکمیت طالب کنار بیایند دوراه بیشتر ندارند، یا مانند دفعه قبل در غار های موش پناه بسته قسماً هم از کشور هائی که آمده اند دوباره به همانجا فرار نمایند و یا این که کمر شان را جهت مبارزه علیه طالب و حامیان پیدا و پنهان آن محکم بسته، آمادگی جهت پیشبرد مبارزه مسلحانه انقلابی را بگیرند. چانس زیادی باقی نمانده، یک طرف ذلت و طرف دیگر عزت.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!